

Верховна Рада України

ВИСНОВОК

на проєкт Закону України про внесення змін до деяких законів України щодо регулювання діяльності платформ спільного доступу до інформації, через які поширюється масова інформація, поданий народними депутатами України Княжицьким М. Л., Павленком Р.М. та іншими
(реєстр. № 11115 від 25.03.2024 р.)

За дорученням Голови Верховної Ради України Стефанчука Р. О. Комітет з питань гуманітарної та інформаційної політики на засіданні 25 березня 2026 року (протокол №193) розглянув проєкт Закону України про внесення змін до деяких законів України щодо регулювання діяльності платформ спільного доступу до інформації, через які поширюється масова інформація (реєстр. № 11115 від 25.03.2024 р.), поданий народними депутатами України Княжицьким М. Л., Павленком Р.М. та іншими.

Метою законопроєкту, як зазначено в пояснювальній записці, є створення ефективного законодавства, яке дозволяло б забезпечити реалізацію прав на свободу вираження поглядів і одночасно захищало національні інтереси України у сфері інформаційної безпеки та права користувачів медіа-сервісів.

Автори пропонують шляхом внесення змін до законів України «Про медіа», «Про центральні органи виконавчої влади», «Про банки і банківську діяльність» та «Про хмарні послуги» унормувати діяльність платформ спільного доступу до інформації, які мають в Україні багатомільйонну аудиторію користувачів і потужний медійний вплив, зокрема, в частині:

- надання провайдерам платформ спільного доступу до інформації, через які поширюється масова інформація, статусу суб'єктів у сфері медіа у разі наявності на таких платформах сторінок (облікових записів, каналів тощо), через які поширюється масова інформація;
- встановлення законодавчих вимог щодо діяльності провайдерів платформ спільного доступу до інформації, через які поширюється масова інформація, в тому числі відповідальності за порушення законодавства, аналогічних вимогам до провайдерів платформ спільного доступу до відео, передбачених Законом України «Про медіа», за винятком обов'язкової реєстрації. Замість реєстрації новели

проекту передбачають зобов'язання для провайдерів платформ спільного доступу до інформації, через які поширюється масова інформація, забезпечити присутність в Україні свого представника (представництва, юридичну особу або фізичну особу з довіреністю) для комунікації з регулятором у сфері медіа та органами державної влади. Ця вимога не поширюється на платформи, які зареєстровані або мають представництво в ЄС, що відповідає статті 13 Регламенту (ЄС) 2022/2065 (Акт про цифрові послуги);

- покладення на провайдерів платформ спільного доступу до інформації, через які поширюється масова інформація, обов'язку надавати на вимогу Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення документів про структуру власності та джерела фінансування. Національна рада може вимагати відповідні документи для встановлення дотримання провайдером умов, передбачених статтею 120 Закону України «Про медіа». Вказані умови не допускають діяльність в Україні суб'єктів у сфері медіа, які належать або фінансуються резидентами держави-агресора;
- встановлення заборони для органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, а також для надавачів фінансових послуг використовувати платформи спільного доступу до інформації з непрозорою структурою власності їх провайдерів. Також не допускається встановлення вказаних платформ та пов'язаних з ними сервісів на пристрої, які використовуються для службових цілей, що узгоджується з практикою низки країн ЄС та Швейцарії;
- доручення Кабінету Міністрів України врегулювати порядок використання сервісів платформ спільного доступу до інформації з непрозорою структурою власності військовослужбовцями, працівниками правоохоронних органів.

Проаналізувавши положення законопроекту (№ 11115) в контексті викликів і проблем національної безпеки, пов'язаних із діяльністю окремих платформ спільного доступу до інформації, Комітет дійшов висновку, що діяльність таких платформ, зокрема тих, що мають облікові записи, канали тощо, через які поширюється масова інформація, підлягає регулюванню національним законодавством.

Необхідність такого регулювання підтверджується тим, що низка платформ спільного доступу до інформації, які є популярними в Україні, зокрема платформа Telegram, відповідно до оцінок компетентних органів і результатів незалежних досліджень, становлять потенційну загрозу для інформаційної безпеки держави. Про причетність окремих каналів на платформі Telegram до структур держави-агресора йдеться у спільній заяві щодо захисту інформаційного простору України від ворожих телеграм-каналів, оприлюдненій Центром протидії дезінформації при РНБО України.

У Європейському Союзі також вживаються заходи для забезпечення балансу між правом громадян на вільне вираження поглядів та потребами безпеки в широкому розумінні, у тому числі інформаційної. Під загрозою застосування значних фінансових санкцій відповідно до Регламенту (ЄС) 2022/2065 власники платформи Telegram у 2024 році відкрили представництво в ЄС, призначили бельгійську компанію EDSR своїм офіційним представником у Євросоюзі та погодились на здійснення нагляду з боку Бельгійського інституту поштових послуг (ВІПТ) — в частині модерації контенту, оперативного видалення протиправних матеріалів і дотримання вимог Акту про цифрові послуги (Digital Services Act).

Аналогічні правові механізми, що забезпечуватимуть право громадян України на результативну комунікацію з адміністраціями соціальних мереж і месенджерів та надаватимуть регулятору медійної сфери інструменти для виконання вимог національного законодавства, передбачені положеннями законопроекту № 11115.

Предмет правового регулювання пропонує закони проєктом змін охоплюється: Главою 6 «Заснування підприємницької діяльності, торгівля послугами та електронна торгівля» Розділу IV «Торгівля і питання, пов'язані з торгівлею»; Главою 14 «Інформаційне суспільство» та Главою 15 «Політика з питань аудіовізуальної галузі» Розділу V «Економічне та галузеве співробітництво» Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом; а також Розділом 3 «Свобода підприємництва та надання послуг» і Розділом 10 «Цифрова трансформація та медіа» в рамках переговорного процесу щодо членства в ЄС. З огляду на це, законопроєкт було направлено для проведення правової експертизи до Офісу підтримки адаптації законодавства України до положень права Європейського Союзу (acquis ЄС).

17 квітня 2024 року Комітет отримав правовий висновок щодо відповідності законопроєкту (№ 11115) зобов'язанням України у сфері європейської інтеграції та праву Європейського Союзу (acquis ЄС) із постатейною таблицею на 49 аркушах. У резюме висновку зазначено, що законопроєкт за своєю метою — врегулювання діяльності платформ спільного доступу до інформації — відповідає праву ЄС. Разом з тим до окремих його положень висловлено низку комплексних зауважень та застережень, викладених у звіті та додатку до нього, а також зазначено, що законопроєкт системно не відповідає ряду положень Регламенту (ЄС) 2022/2065, імплементація яких є необхідною для належного регулювання зазначеної сфери. Зокрема, вказано про необхідність концептуального узгодження обсягу контролюючих повноважень, що пропонується надати Національній раді України з питань телебачення і радіомовлення, з положеннями статті 9(1) Акту про цифрові послуги, а також приведення у відповідність до вимог Європейського акту про свободу медіа національних

вимог щодо встановлення спеціальних посиленних зобов'язань для дуже великих онлайн-платформ (VLOPs).

Головне науково-експертне управління Апарату Верховної Ради України зауважує, що на рівні *acquis* ЄС відповідні відносини унормовуються насамперед Директивою про електронну комерцію та Законом про цифрові послуги (Регламент (ЄС) 2022/2065). У зв'язку з цим при узгодженні національного законодавства з *acquis* ЄС необхідно враховувати положення зазначених актів вторинного права ЄС.

Слід також зазначити, що Регламент (ЄС) 2022/2065 (пункт 13 преамбули) визначає онлайн-платформи, зокрема соціальні мережі, як постачальників хостингових послуг, що не лише зберігають інформацію, надану одержувачами послуг на їхній запит, але й поширюють цю інформацію серед широкої аудиторії. Відповідно, визначений Регламентом правовий режим діяльності соціальних мереж та месенджерів відрізняється від правового режиму, застосовного до суб'єктів у сфері медіа — на що, зокрема, звертає увагу Міністерство цифрової трансформації України у своєму висновку до законопроекту. Крім того, Міністерство зазначає, що законопроект не містить положень, які б чітко розмежовували суб'єктів, що підпадають під юрисдикцію України, та суб'єктів, що перебувають поза нею, що призводить до правової невизначеності як для Національної ради з питань телебачення і радіомовлення, так і для самих онлайн-платформ.

Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення рішенням від 11.07.2024 затвердила аргументовані зауваження до законопроекту із узагальнюючим висновком про необхідність його доопрацювання шляхом комплексного узгодження зі специфікою Закону України «Про медіа», законодавством у сфері електронної комерції, електронних комунікацій, хмарних послуг та відповідними положеннями європейського законодавства.

Комітет Верховної Ради України з питань цифрової трансформації у своєму висновку звертає увагу на те, що пунктом 4 розділу I законопроекту пропонується внести зміни до статті 11 Закону України «Про хмарні послуги». Авторами не враховано, що внаслідок набрання чинності Законом № 3783-IX від 05.06.2024 р., структуру частини третьої статті 11 Закону України «Про хмарні послуги» було змінено й у чинній редакції її другий абзац містить критично важливий для обороноздатності дозвіл Міністерству оборони України та Збройним Силам України обробляти інформацію у хмарних ресурсах за кордоном під час дії воєнного стану. Запропонована Проектом редакція фактично анулює вказаний дозвіл, що створює пряму загрозу стабільному функціонуванню інформаційних систем у оборонній сфері. Вказану колізію необхідно усунути під час підготовки Проекту до другого читання шляхом інтеграції запропонованих обмежень виключно до абзацу третьої частини третьої статті 11 Закону з метою забезпечення належної роботи оборонного сектору.

Консолідовані зауваження щодо законопроекту надійшли до Комітету від громадських організацій медійної сфери, зокрема «Лабораторія цифрової безпеки», «Національна асоціація медіа», «Центр демократії та верховенства права» і «Платформа прав людини». На їхню думку, пропонувані зміни до Закону України «Про медіа» є суперечливими і можуть зашкодити євроінтеграційному процесу. Громадські організації пропонують продовжити спільну роботу за участю Міністерства цифрової трансформації, Національної ради, інших органів державної влади та представників громадянського суспільства над повноцінною транспозицією і подальшим впровадженням Акту ЄС про цифрові послуги в Україні.

З метою забезпечення широкого фахового обговорення законопроекту, 10 липня 2024 року за підтримки Проекту Ради Європи «Захист свободи слова та свободи медіа в Україні» Комітет провів круглий стіл, у якому взяли участь представники медійної спільноти, юристи, представники громадських медійних організацій, експерти Ради Європи та представники органів державної влади, відповідальних за інформаційну безпеку.

Враховуючи наведене, Комітет підтримав концептуальну ідею створення ефективних законодавчих механізмів регулювання діяльності платформ спільного доступу до інформації, через які поширюється масова інформація. Водночас висловлені до законопроекту пропозиції та зауваження свідчать про необхідність системного доопрацювання окремих його положень під час підготовки до другого читання. З огляду на це, відповідно до частини першої статті 116 Регламенту Верховної Ради України, під час доопрацювання законопроекту необхідно узгодити його положення з нормами, що не були предметом розгляду в першому читанні, та внести відповідні поправки в межах предмета його правового регулювання, зокрема потребує зміни концептуальний підхід до визначення правової природи суб'єкта регулювання, відмовившись від ототожнення провайдерів платформ із суб'єктами у сфері медіа на користь статусу провайдерів посередницьких послуг, що відповідає вимогам Регламенту (ЄС) 2022/2065 (DSA) та практиці ЄСПЛ щодо обмеження відповідальності інтернет-посередників. Окрему увагу в процесі доопрацювання слід приділити забезпеченню конституційно визначених меж повноважень Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення.

За результатами обговорення Комітет з питань гуманітарної та інформаційної політики ухвалив рішення рекомендувати Верховній Раді України проект Закону України про внесення змін до деяких законів України щодо регулювання діяльності платформ спільного доступу до інформації, через які поширюється масова інформація (реєстр. № 11115 від 25.03.2024), поданий народними депутатами України Княжицьким М. Л., Павленком Р.М. та іншими, за результатами розгляду у першому читанні

прийняти за основу з доопрацюванням відповідно до частини першої статті 116 Регламенту Верховної Ради України.

Співдоповідачем з цього питання на пленарному засіданні Верховної Ради України визначено Голову Комітету з питань гуманітарної та інформаційної політики Потураєва Микиту Руслановича.

Проект постанови додається.

Голова Комітету
РАДА
ВЕРХОВНА РАДА
УКРАЇНИ

РАДА
ВЕРХОВНА РАДА
УКРАЇНИ

Микита ПОТУРАЄВ
РАДА
ВЕРХОВНА РАДА
УКРАЇНИ

РАДА
ВЕРХОВНА РАДА
УКРАЇНИ

РАДА
ВЕРХОВНА РАДА
УКРАЇНИ

РАДА
ВЕРХОВНА РАДА
УКРАЇНИ

РАДА
ВЕРХОВНА РАДА
УКРАЇНИ

РАДА
ВЕРХОВНА РАДА
УКРАЇНИ

РАДА
ВЕРХОВНА РАДА
УКРАЇНИ

РАДА
ВЕРХОВНА РАДА
УКРАЇНИ

РАДА
ВЕРХОВНА РАДА
УКРАЇНИ

РАДА
ВЕРХОВНА РАДА
УКРАЇНИ

РАДА
ВЕРХОВНА РАДА
УКРАЇНИ

ЄАС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ
Підписувач: Потураєв Микита Русланович
Сертифікат: 3FAA9288358EC003040000002A672E00C61EDE00
Дійсний до: 13.01.2027 0:00:00

Апарат Верховної Ради України
04-14/03-2026/69022 від 31.03.2026

2188090

ВИСНОВОК

на проєкт Закону про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо відповідальності у сфері кінематографії (реєстр. № 14275), поданий Кабінетом Міністрів України

За дорученням Голови Верховної Ради України Комітет Верховної Ради України з питань гуманітарної та інформаційної політики розглянув на своєму засіданні 25 березня 2026 року (протокол № 193) проєкт Закону про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо відповідальності у сфері кінематографії (реєстр. № 14275), поданий Кабінетом Міністрів України.

Законопроєктом пропонується внести зміни до Кодексу України про адміністративні правопорушення в частині уточнення підстав адміністративної відповідальності у сфері кінематографії, посилення санкцій за окремі порушення законодавства у цій сфері, а також уточнення кола посадових осіб, уповноважених складати протоколи про відповідні адміністративні правопорушення.

Як зазначено у Пояснювальній записці, метою законопроєкту є вдосконалення механізмів притягнення до адміністративної відповідальності за порушення законодавства у сфері кінематографії, зокрема за демонстрування або розповсюдження фільмів без внесення до Державного реєстру фільмів, порушення умов розповсюдження і демонстрування фільмів, а також за недотримання квоти демонстрування національних фільмів.

Комітет відзначає, що порушені законопроєктом питання є актуальними, з огляду на необхідність оновлення окремих положень Кодексу України про адміністративні правопорушення з урахуванням чинного законодавства у сфері кінематографії.

Водночас під час розгляду законопроєкту було звернуто увагу на окремі положення, що потребують додаткового нормативного узгодження.

Зокрема, запропоноване законопроєктом істотне підвищення розмірів штрафів за правопорушення, передбачені статтями 164⁶, 164⁷ та 164⁸ Кодексу України про адміністративні правопорушення, потребує додаткового обґрунтування з огляду на принцип співмірності адміністративного стягнення характеру вчиненого правопорушення. Недотримання зазначеного принципу може призвести у подальшому до оскарження та скасування рішень про накладення адміністративних стягнень у судовому порядку, що перешкоджатиме

досягненню мети законопроекту – забезпеченню притягнення до адміністративної відповідальності за передбачені в ньому порушення.

З урахуванням скасування видачі державних посвідчень на право розповсюдження і демонстрування фільмів стаття 164⁷ Кодексу потребує нової редакції, однак суть передбаченого нею правопорушення має бути сформульована чітко і однозначно. Натомість запропонована конструкція «розповсюдження і демонстрування фільмів з порушенням умов, передбачених законодавством про кінематографію» є надмірно абстрактною та фактично охоплює будь-які порушення у цій сфері, включно з тими, відповідальність за які вже закріплена окремими статтями 164⁶ і 164⁸ Кодексу, що створює неприпустиму конкуренцію норм.

Під час обговорення головою профільного підкомітету було представлено узгоджену з представниками кіноспільноти позицію щодо доопрацювання законопроекту до другого читання. Зокрема, було висловлено пропозицію щодо уточнення редакції статті 164⁸ в частині визначення об'єктивної сторони правопорушення, а саме: передбачити, що йдеться про недотримання посадовими особами та громадянами — суб'єктами кінематографії (крім суб'єктів у сфері медіа) квоти демонстрування національних фільмів під час використання національного екранного часу згідно з даними системи «Єдиний електронний квиток». Також слушною видається рекомендація передбачити у прикінцевих положеннях законопроекту доручення Кабінету Міністрів України привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

Крім того, до Комітету надійшло звернення Громадської спілки «Союз кінотеатрів України», у якому зазначається, що запропоноване законопроектом посилення адміністративної відповідальності за недотримання квоти демонстрування національних фільмів є передчасним та належним чином економічно не обґрунтованим. За наявними даними, у 2018–2025 роках частка національних релізів у загальній кількості прокатних фільмів стабільно становила близько 8–12 відсотків, тоді як законодавчо встановлена квота визначена на рівні 30 відсотків, що за нинішніх умов робить її виконання структурно неможливим без суттєвого збільшення обсягів вітчизняного кіновиробництва. Додатково ситуацію ускладнюють нерівномірність релізного календаря, зниження платоспроможного попиту в умовах воєнного стану, а також критичний фінансовий стан значної частини кінотеатрів. При цьому досвід держав — членів Європейського Союзу, зокрема Франції, Польщі та Італії, а також практика програми Eurora Cinemas, свідчать, що ефективна підтримка національного кіно забезпечується насамперед через стимулювання виробництва, дистрибуції та промоції фільмів, а не шляхом посилення механізмів відповідальності для кінотеатрів.

У зв'язку з цим Союз кінотеатрів України звертає увагу на необхідність конкретизації диспозиції статті 164⁷, перегляду у бік зменшення розміру штрафних санкцій, передбачених статтею 164⁸, визначення відповідного розрахункового періоду за результатами календарного року, а також

запровадження положення, за яким штрафні санкції можуть застосовуватися лише за умови, що частка національних релізів у прокаті досягає не менше 30 відсотків від загальної кількості релізів. З цією метою представниками галузевої спілки пропонуються такі зміни до редакцій статей 164⁷ та 164⁸:

1) викласти частину першу статті 164⁷ в такій редакції:

«Розповсюдження і демонстрування фільмів із порушенням визначених у Державному реєстрі фільмів умов їх розповсюдження і демонстрування»;

2) з урахуванням нерівномірності релізного календаря національних фільмів додати у диспозицію статті 164⁸ слова «за результатом календарного року»;

3) викласти санкції статті у такій редакції 164⁸:

санкція частини першої статті «тягне за собою накладення штрафу в розмірі від двохсот до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

санкція частини другої статті «тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі від трьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

4) доповнити статтю 164⁸ частиною третьою такого змісту:

«Передбачена цією статтею відповідальність застосовується виключно на періоди (календарні роки), у яких частка національних релізів у кінотеатральному прокаті України становить не менше 30% від загальної кількості релізів».

Міністерство юстиції України не висловило зауважень до законопроекту. Міністерство фінансів України підтримує законопроект.

Враховуючи зазначене, за результатами обговорення Комітет ухвалив:

1. Рекомендувати Верховній Раді України за результатами розгляду в першому читанні проект Закону про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо відповідальності у сфері кінематографії (реєстр. № 14275), поданий Кабінетом Міністрів України, прийняти за основу за умови його доопрацювання з урахуванням висловлених зауважень.

2. Направити цей висновок Комітету про розгляд зазначеного законопроекту до Комітету Верховної Ради України з питань правоохоронної діяльності.

Голова Комітету

Микита ПОТУРАЄВ

Верховна Рада України

ВИСНОВОК

на проект Закону України про внесення змін до Закону України «Про рекламу» у зв'язку з прийняттям Закону України «Про адміністративну процедуру» (реєстр. № 14346 від 30.12.2025 р.), поданий Кабінетом Міністрів України

За дорученням Голови Верховної Ради України Комітет Верховної Ради України з питань гуманітарної та інформаційної політики розглянув на своєму засіданні 25 березня 2026 року (Протокол № 193) проект Закону України про внесення змін до Закону України «Про рекламу» у зв'язку з прийняттям Закону України «Про адміністративну процедуру» (реєстр. № 14346 від 30.12.2025 р.), поданий Кабінетом Міністрів України.

Як зазначено в Пояснювальній записці до законопроекту, метою законопроекту є приведення законодавчих актів України у відповідність із Законом України «Про адміністративну процедуру», зокрема пропонується виключити частину третю статті 24¹ Закону України «Про рекламу», яка врегульовує питання накладення штрафів за порушення вимог щодо реклами послуг із працевлаштування центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів, а також у зв'язку з цим внести уточнювальні зміни до абзацу другої частини першої статті 27 «Відповідальність за порушення законодавства про рекламу» цього Закону.

Доцільність внесення відповідних змін обумовлюється прийняттям Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про адміністративну процедуру»» від 10.10.2024 № 4017-ІХ, яким раніше було внесено зміни до статті 27 Закону України «Про рекламу» – в частині, що центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів, у відповідних випадках, накладає штрафи у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, за процедурою, визначеною Законом України «Про адміністративну процедуру».

Отже, прийняття зазначеного Закону дозволить виконати встановлені в Законі України «Про адміністративну процедуру» завдання, привести Закон України «Про рекламу» до єдиних базових принципів та уніфікувати процедури застосування штрафних санкцій Державною службою України з питань безпеки харчових продуктів та захисту споживачів у зв'язку з передачею їй повноважень щодо контролю за рекламою послуг із працевлаштування від Державної служби України з питань праці.

Головне науково-експертне управління Апарату Верховної Ради України, розглянувши поданий законопроект, не заперечує проти його прийняття і вважає, що аргументи, наведені у супровідних документах до нього, є слушними, а прийняття цього закону дозволить узгодити положення Закону України «Про рекламу» з вимогами Закону України «Про адміністративну процедуру».

Комітет Верховної Ради України з питань свободи слова пропонує прийняти законопроект за основу.

Законопроект погоджено без зауважень Міністерством цифрової трансформації України, Міністерством фінансів України, Міністерством юстиції України та Державною регуляторною службою України.

Відповідно до експертного висновку Міністерства фінансів України реалізація акта не потребуватиме додаткових витрат із державного чи місцевих бюджетів.

За підсумками обговорення та з урахуванням викладеного Комітет з питань гуманітарної та інформаційної політики ухвалив рішення рекомендувати Верховній Раді України проект Закону України про внесення змін до Закону України «Про рекламу» у зв'язку з прийняттям Закону України «Про адміністративну процедуру» (реєстр. № 14346 від 30.12.2025 р.), поданий Кабінетом Міністрів України, за результатами розгляду в першому читанні прийняти за основу і в цілому.

Співдоповідачем від Комітету визначено Голову Комітету з питань гуманітарної та інформаційної політики Потураєва Микиту Руслановича.

Голова Комітету

Микита ПОТУРАЄВ

Верховна Рада України

ВИСНОВОК

на проєкт Постанови про встановлення Дня української музики
(реєстр. № 15053 від 03.03.2026)

За дорученням Голови Верховної Ради України та відповідно до частини третьої статті 93 Регламенту Верховної Ради України Комітет Верховної Ради України з питань гуманітарної та інформаційної політики розглянув на своєму засіданні 25 березня 2026 року (Протокол № 193) проєкт Постанови про встановлення Дня української музики, поданий народним депутатом України Санченком О.В. та іншими народними депутатами України (реєстр. № 15053 від 03.03.2026).

Проєктом Постанови пропонується встановити День української музики, який відзначатиметься щороку у третю суботу вересня. Запровадження такого дня має на меті вшанування внеску українських виконавців у розвиток національної культури, підтримку культурного спротиву в умовах збройної агресії Російської Федерації, зміцнення українського культурного простору, вільного від російського впливу, а також збереження пам'яті про фестиваль «Червона рута» 1989 року як знакову подію в історії української музики.

Як зазначено в Пояснювальній записці, ця ініціатива спрямована на створення умов для комплексної підтримки української музичної індустрії, розширення можливостей для презентації творчості українських виконавців в Україні та за її межами, а також формування традиції щорічного вшанування досягнень української музичної культури як чинника національної ідентичності.

Крім іншого, у міжнародному вимірі День української музики може стати важливим інструментом культурної дипломатії. Послідовна популяризація української музичної спадщини через офіційні заходи сприятиме зміцненню позитивного іміджу України у світі, поглибленню культурних зв'язків з українською діаспорою та приверненню уваги міжнародної спільноти до української культури.

Міністерство культури України підтримує проєкт Постанови та у своєму експертному висновку зазначає, що відзначення Дня української музики створить додаткові можливості для підтримки професійної спільноти, розвитку

музичної освіти, концертної діяльності, творчих ініціатив, а також посилення ролі закладів культури.

Проект Постанови також підтримано Комітетом з питань свободи слова.

За підсумками обговорення Комітет ухвалив рішення рекомендувати Верховній Раді України:

1) включити до порядку денного п'ятнадцятої сесії Верховної Ради України дев'ятого скликання проект Постанови про встановлення Дня української музики (реєстр. №15053), поданий народним депутатом України Санченком О.В. та іншими народними депутатами України;

2) за результатами розгляду в першому читанні прийняти проект Постанови про встановлення Дня української музики (реєстр. №15053), поданий народним депутатом України Санченком О.В. та іншими народними депутатами України, за основу і в цілому.

Співдоповідачем з цього питання на пленарному засіданні Верховної Ради України визначено народного депутата України, голову підкомітету з питань музичної індустрії Комітету з питань гуманітарної та інформаційної політики Санченка Олександра Володимировича.

Голова Комітету

Микита ПОТУРАЄВ

В И С Н О В О К

до проєкту Закону України про внесення зміни до статті 293 Цивільного процесуального кодексу України щодо участі присяжних у розгляді справ про усиновлення (реєстр. № 15061 від 09.03.2026)

Комітет Верховної Ради України з питань гуманітарної та інформаційної політики, в межах предметів відання Комітету, розглянув на своєму засіданні 25 березня 2026 року (протокол № 193) проєкт Закону України про внесення зміни до статті 293 Цивільного процесуального кодексу України щодо участі присяжних у розгляді справ про усиновлення (реєстр. № 15061 від 09.03.2026), поданий народним депутатом України Скрипкою Т.В. та іншими народними депутатами України.

Як вбачається з пояснювальної записки, метою законопроекту є сприяння забезпеченню дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування родиною через спрощення процесу судового розгляду справ про усиновлення.

Відповідно до статті 207 Сімейного кодексу України усиновленням є прийняття усиновлювачем у свою сім'ю особи на правах дочки чи сина, що здійснене на підставі рішення суду.

Статтею 293 Цивільного процесуального кодексу України визначено, що справи про усиновлення розглядаються в порядку окремого провадження у складі одного судді та двох присяжних.

Учать присяжних у справах окремого провадження, де відсутні спірні питання і рішення приймається на підставі фахових висновків та експертиз, фактично не виконує функцій народного представництва і є формальним та неефективним наслідуванням радянських народних засідателів.

Розгляд справи про усиновлення за участю двох присяжних – це додатковий ризик його затягування. Присяжні – це визначені місцевою владою громадяни що на непрофесійній основі залучаються до прийняття рішення нарівні з суддею. Серед факторів, що впливають на затягування справ про усиновлення можна назвати неявку присяжних через об'єктивні причини або низьку свідомість; відвід або самовідвід присяжних; недостатність кількості присяжних, оскільки місцеві ради не завжди вчасно призначають присяжних та не враховують ймовірності виїзду за межі певної території вже призначених присяжних.

Законопроєктом пропонується внести зміни до частини четвертої статті 293 Цивільного процесуального кодексу України та виключити справи про

усиновлення зі списку справ, які проводяться у складі судді та двох присяжних.

Уповноважений Верховної Ради України з прав людини підтримує законопроект.

Міністерство юстиції України підтримує законодавчі ініціативи, які покликані пришвидшити та спростити процедуру розгляду справ у судах для забезпечення своєчасного відправлення правосуддя.

За результатами проведеного Міністерством юстиції України моніторингу впровадження та аналізу ефективності прийнятих нормативно-правових актів у сфері судочинства встановлено, що участь присяжних у розгляді, зокрема, справ з усиновлення є суто формальною, оскільки такі справи розглядаються виключно на підставі передбачених законом доказів (медичних висновків, висновків органу опіки та піклування, показів свідків тощо).

Комітетом безперечно підтримується ідея законопроекту стосовно розгляду судових справ про усиновлення одноосібно суддею без участі присяжних, що пришвидшить процес усиновлення та буде мати позитивний результат для дитини і відповідати її найкращим інтересам.

Реалізація зазначених змін дозволить суттєво скоротити строки розгляду справ про усиновлення, мінімізувати негативний вплив затягування процесу на дитину та забезпечити її якнайшвидше влаштування у сімейне середовище.

З урахуванням проведеного обговорення, **Комітет вирішив:**

1) рекомендувати Верховній Раді України проєкт Закону України про внесення зміни до статті 293 Цивільного процесуального кодексу України щодо участі присяжних у розгляді справ про усиновлення (реєстр. № 15061), поданий народним депутатом України Скрипкою Т.В. та іншими народними депутатами України, за результатами розгляду в першому читанні прийняти за основу і в цілому.

2) направити висновок Комітету про розгляд зазначеного законопроекту до Комітету Верховної Ради України з питань правової політики.

Голова Комітету

Микита ПОТУРАЄВ

